

[Aksel Møller.]

nen om Vurderingen af 1947. Det, der har den aktuelle Interesse, er Vurderingen af 1948, og det forekommer mig, at der er Usikkerhedsmomenter af et hidtil næsten uset Omfang. Disse Dages fortsatte Prisfald i U.S.A., den løbende Forhandling om Marshall-Planen og Spørgsmaalet om, i hvilken Udstrækning vort 40 Mill. Dollarslaan kan komme os til Hjælp i 1948's Genopbygningsarbejde, er alt sammen Eksempler paa disse meget betydelige Usikkerhedsmomenter, som sammen med det uafklarede Englandsforhold netop foreligger i dette Øjeblik. Jeg vil derfor tro, at det høje Ting burde sige til den højtærede Minister, at en hurtig Behandling af dette Lovforslag ikke er tilraadelig, hvis han da med Ønsket om en hurtig Behandling har ment, at Forslaget burde færdiggøres fra Rigsdagen, før den paagældende Lovs Udløb er nær forestaaende. Vi har 6 Uger i alt Fald, hvori vi har Lov til at vente, at en Del af disse Usikkerhedsmomenter er afløst af større Sikkerhed. Jeg tror, vi skal give vor Bedømmelse af, hvordan dette Lovforslag endelig skal se ud, og dermed af, i hvilken Udstrækning Ministeren med Rette kan paaberaabe sig Bemyndigelsernes Nødvendighed, det Spillerum i Tid, som vi overhovedet kan faa.

I den højtærede Ministers Tal for den økonomiske Situation var der efter min Opfattelse i alt Fald eet, som var et fuldkomment sikkert Bidrag til det Udgangspunkt, vi har taget ved Bedømmelsen af Aaret 1948, og det var i og for sig ogsaa tilstrækkelig dystert. Ministeren fastslaar nemlig, at vi kun disponerer over en Valutareserve her i Begyndelsen af 1948 paa 115 Mill. Kr. Jeg for mit Vedkommende er ikke i Stand til at anfægte dette Tals Præcision, og det forekommer mig, at det er et Tegn paa, at vor Handelspolitik ved Aarets Begyndelse og indtil et af de Forhold, som jeg har nævnt tidligere, skulde vise en gunstigere Indflydelse paa vore økonomiske Forhold, maa blive en Handelspolitik fra Haanden og i Munden. Men om en Del af de andre Tal, som den højtærede Minister bragte frem i sin Forelæggelsestale, kan der tvistes. Den højtærede Ministers Evne som Sortseer har allerede bragt ham een Skuffelse. Han havde bebudet et Valutaunderskud paa ca. 650 Mill. Kr., men ved gode Magters Hjælp blev det altsaa kun paa 508 Mill. Kr. efter hans egne Talopgivelser. Det bør sige os, at det er en vanskelig Sag at skønne, og Skønnet vil altid være subjektivt farvet, det gælder mit Skøn, og det gælder den højtærede Ministers. Men

vi skulde dog i alt Fald helst være enige om, hvad der er Grundlaget for vort Skøn, og her er jeg paa et enkelt Punkt i Tvivl.

Naar den højtærede Minister saaledes anfører, at Landbrugets samlede Produktion i 1947 havde en Værdi af 2 600 Mill. Kr. og løseligt anslaar Produktionens samlede Værdi i 1948 til 2 050 Mill. Kr., altsaa regner med en Nedgang paa 550 Mill. Kr., saa studser i alt Fald jeg over disse Tal. Hvad er Grundlaget for dem? Jeg gaar ud fra, at Ministeren regner med Kalenderaar og ikke med Høst-aar, men hvis denne Forudsætning er rigtig, kan jeg da ikke se nogen Grund til, at der skulde kunne blive Tale om en Nedgang af et saadant Omfang. Den højtærede Minister har jo allerede skaffet os en mild Vinter og tilmed en fugtig. Saa vidt jeg er belært om disse Forhold, mener jeg at have Lov til at sige, at man maa have de bedste Forhaabninger til Planteafgrøderne, ikke mindst Græsningen i 1948, i alt Fald i de nærmeste Maaneder, som vi kan se frem til, og selv om Besætningsreduktionerne kan nedsætte og utvivlsomt ogsaa har nedsat Afkastet i Husdyrproduktionen, vil det ikke være rimeligt at antage, at det motiverer en Nedgang af et saa betydeligt Omfang. Folk, som er kyndige i disse Forhold, mener, at hvis den højtærede Minister regner med Værdien af den samlede Landbrugsproduktion baade i Mark og Stald, er det allerede nu sikkert, at Kalenderaaret 1948's Produktion i alt Fald ikke bliver daarligere end 1947's Produktion. Men det er muligt, at den højtærede Ministers lapidariske Tal dækker over en Opstillingsmaade og et Grundlag, som har ledet mig paa Vildspor; i saa Fald beder jeg Ministeren oplyse om Grundlaget for disse sorte Forudsigelser paa det vigtigste af de Omraader, der er bestemmende for det Tal, Ministeren har nævnt.

Aaret 1947 krævede endvidere ifølge den højtærede Ministers Tal Udgifter uden for de to Hovedgrupper Import- og Skibsfartsudgifter til et samlet Beløb af 212 Mill. Kr. Heroverfor stod Turist- og Renteindtægter paa 65 Mill. Kr. Nettoudgiften, altsaa til Grupper uden for Importen og Skibsfarten, var 212 Mill. Kr. ÷ 65 Mill. Kr. = 147 Mill. Kr. I det Udkast til en Balanceplan for 1948, som den højtærede Minister med forstaaelig Forsigtighed gav fra sig, er disse Grupper Nettoudgift anslaaet til 200 Mill. Kr. Hvilken Forklaring kan der gives paa, at Udsigterne for 1948 paa disse Omraader tegner sig meget daarligere, end Resultatet faktisk blev for 1947? Er det Budgetlæggerens Forsigtighed, som her har givet sig